

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/28/2018
Identifikačné číslo spisu: 7014200555
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7014200555.6

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): SIMONI SLOVAKIA, s.r.o., Osloboditeľov 4, Košice, IČO: 45 267 073, práv. zast.: Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, Bratislava, proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, Trnavská cesta 52, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OLP/1872/2014 zo dňa 10. marca 2014, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/63/2014-176 zo dňa 31. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Regionálny úrad verejného zdravotníctva Košice vydal dňa 04.12.2013 pod č. 2013/05693-02/HV rozhodnutie (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým rozhodol, že žalobca, ktorý je prevádzkovateľom zariadenia LE BISTRO CAFE BAR, OC Optima, Moldavská cesta 32, Košice, sa dopustil správneho deliktu, čo sa zistilo pri výkone štátneho zdravotného dozoru v predmetnej prevádzke dňa 07.10.2013, a to tým, že porušil ust. § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 377/2004 Z.z. <.“) - tým, že nezabezpečil dodržiavanie zákazu fajčenia v zariadení, ktoré nemá zabezpečený stavebne oddelený priestor pre nefajčiarov od priestoru pre fajčiarov, za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500,-eur. Na odvolanie žalobcu žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. OLP/1872/2014 zo dňa 10.03.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) prvostupňové správne rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

2. Preskúmané rozhodnutie vychádza zo skutočnosti, že dňa 07.10.2013 bola zamestnancami tunajšieho správneho orgánu vykonaná kontrola v zariadení spoločného stravovania - LE BISTRO CAFE BAR v OC Optima na Moldavskej ceste 32 v Košiciach. Kontrolované zariadenie disponuje dvoma konzumnými priestormi. Jeden konzumný priestor na prízemí je vyhradený pre nefajčiarov a druhý konzumný priestor pre fajčiarov je situovaný v galérii s prístupom schodiskom bez vstupných dverí, v ktorom v čase kontroly konzumenti fajčili. Priestor galérie je opatrený len sklenenou priečkou do výšky cca 1,2 m od podlahy po obvodě galérie, teda nie je stavebne oddelený konzumný priestor pre nefajčiarov od konzumného priestoru pre fajčiarov. V čase kontroly boli v zariadení pripravované a podávané nielen nápoje, ale aj pokrmy, a to šaláty, zapečené toasty, palacinky, cukrárske výrobky a hlbokozmrazené krémy. Vyššie uvedené zistenia sú v rozpore s § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. <.

3. V dôvodoch svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že trvá na tom, že takáto stavebná úprava nie je stavebným oddelením nefajčiarskej časti od časti pre fajčiarov tak, aby do priestoru vyhradeného pre nefajčiarov neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Žalovaný bol toho názoru, že ani vykonaná stavebná úprava akou je znížená priečka na galérii, ani umiestnenie odsávacieho zariadenia nemôžu úplne zabrániť prenikaniu škodlivých látok z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré nie sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak do priestoru vyhradeného pre nefajčiarov. Navyše v danom prípade zariadenie spoločného stravovania disponuje dvoma dverami (jednak vstup do obchodnej pasáže, ako aj vstup do exteriéru) a pri zmenách počasia spojených so zmenami prúdenia vzduchu nie je možné zabrániť prenikaniu vzduchu, a tým aj škodlivých látok z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu do priestoru vyhradeného pre nefajčiarov.

4. Ďalej konštatoval, že je pravdou, že pojem „stavebne oddeliť“ nie je právnym predpisom detailne pomenovaný, ale je ho potrebné vykladať tak, aby bol z výkladu zreteľný zámer a logický zmysel predmetnej právnej úpravy. Stavebným oddelením treba rozumieť takú úpravu, ktorá vylúči prenikanie dymu z fajčiarskej časti do nefajčiarskej časti. Žalobca tým, že stavebne neoddelil fajčiarsku časť od nefajčiarskej tak, že nezaplnil celý otvor medzi týmito časťami, zvolil také technické riešenie, ktoré nechráni nefajčiarov ako mu to ukladá zákon. V rozpore s právom chránenými záujmami osôb uvedenými v zákone nezabránil voľnému prechodu dymu z fajčiarskej do nefajčiarskej časti. Ak by v zákone bolo presne vymedzené technické riešenie stavebného oddelenia nefajčiarskej časti od fajčiarskej časti, ktoré podľa žalobcu absentuje v zákone, bolo by pre prevádzkovateľa obmedzujúce a možno v niektorých prípadoch neuskutočniteľné, a preto diskriminujúce. Zákonodarca pre to uviedol požiadavku všeobecne a v kontexte ostatných ustanovení zákona ukladajúcich povinnosť utvárať podmienky na zabezpečenie ochrany nefajčiarov, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžo/8/2011. Prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 500,- eur, teda na spodnej hranici zákonného rozpätia s čím sa žalovaný stotožnil, nakoľko išlo o prvé porušenie povinností v zmysle zákona č. 377/2004 Z.z. <.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- podľa názoru súdu, ktorý vychádza z aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/8/2011 zo 14.12.2011 opierajúceho sa o výklad súladný s Ústavou SR, je potrebné tento pojem vykladať pri absencii bližšej špecifikácie v spojitosti s účelom tohto zákona, ako aj s jeho ďalšími ustanoveniami, pretože aj z dôvodovej správy vládneho návrhu zákona, ktorým sa menil od 01.01.2013 zákon (novelou zákona č. 142/13 Z.z., ktorá zmena bola prijatá Národnou radou SR v súlade s medzinárodným dokumentom, ktorým je Rámcový dohovor o kontrole tabaku a odporúčanie Rady z 30.11.2009 o prostredí nefajčiarov), sa teda aj v zariadeniach spoločného stravovania okrem tých zariadení, ktoré

majú pre nefajčiarov vyhradených najmenej 50 % z plochy, ktorá je stavebne oddelená od časti pre nefajčiarov tak, aby do priestoru vyhradeného pre nefajčiarov neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov, pričom priestor pre nefajčiarov má byť umiestnený pri vstupe do zariadenia, zakazuje fajčiť.

- zo zápisnice (záznamu z kontroly zo dňa 07.10.2013) jednoznačne vyplýva, že fajčiarska časť v zariadení verejného stravovania žalobcu nie je stavebne oddelená od časti pre nefajčiarov tak, aby do priestoru pre nefajčiarov neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov alebo ich dymu a dechtu, alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, a z tejto zápisnice taktiež vyplýva, že priestor pre nefajčiarov nie je umiestnený pri vstupe do zariadenia, keďže pri vstupe do zariadenia je umiestnený priestor pre fajčiarov. Priestor pre fajčiarov sa nachádza nad priestorom pre nefajčiarov. Vzhľadom na uvedené a tiež na bod 19 tohto rozsudku súd námietku žalobcu spočívajúcu v jeho tvrdení o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci nepovažuje za dôvodnú.

- skutočnosť, že časť určená pre nefajčiarov nie je stavebne oddelená v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. <. od časti určenej pre fajčiarov je v preskúvanom prípade rozhodná a túto skutočnosť nemôže ani s opatrením realizovaným žalobcom v podobe zabezpečenia odsávacieho zariadenia zmeniť na stavebné oddelenie týchto priestorov, pretože sa tam nachádza veľký voľný priestor (nad sklenenou priečkou o výške 1,2 m), ktorý nie je stavebne oddelený od časti pre nefajčiarov.

- k námietke žalobcu, že žalovaný nepreukázal prenikanie dymu do časti pre nefajčiarov, čo ani nezistoval, súd uviedol, že takéto zisťovanie žalovaný nebol povinný vykonať, pretože stavebné oddelenie časti určenej pre fajčiarov od časti určenej pre nefajčiarov nenastalo. S názorom žalobcu uvedeným v žalobe a spočívajúcim v tvrdení, že splnil všetky zákonom stanovené predpoklady ochrany nefajčiarov preto súd nemôže súhlasiť.

- kolobeh vzduchu v neuzavretom priestore zariadenia verejného stravovania žalobcu ako celku, v ktorom sa nachádzajú dvoje dvier pri vstupe do obchodnej pasáže a pri vstupe do exteriéru, odsávacie zariadenie môže čiastočne ovplyvniť, ale úplne ho nemôže vylúčiť, dodáva súd.

- žalovaný v rámci odvolacieho konania preskúmal prvostupňové rozhodnutie, pričom podľa názoru súdu správne konštatoval, že tak ako je koncipované, je aktom vecne správne vyvodeným, zachovávajúcim zásady správneho konania a trestania za súčasného pridržovania sa požiadaviek súdnej praxe v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú poukázal žalovaný aj v preskúvanom rozhodnutí.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

6. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- nesúhlasí s tým, že stavebná úprava priestoru prevádzky nespĺňa zákonné náležitosti. Práve v tom vidí nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom.

- žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by z časti vyhradenej pre fajčiarov, nachádzajúcej sa na poschodí mezanínu, prechádzali škodlivé látky z tabakových výrobkov alebo z ich dymu alebo dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Žalovaný sa uvedeným ani nezaoberal a tým nedostatočne zistil skutkový stav na posúdenie, či na strane sťažovateľa došlo k naplneniu

skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. <. a možnosti uloženia pokuty.

- zistený skutkový stav veci nemohol byť a nebol dostatočným podkladom pre posúdenie, či na strane sťažovateľa došlo k naplneniu skutkovej podstaty deliktu podľa § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. <.

- realizované stavebné oddelenie fajčiarskej časti stravovacieho zariadenia, napriek neoddeleniu tejto časti v rozsahu od podlahy po strop, je oddelením, ktoré je plne v súlade s účelom zákona č. 377/2004 Z.z. <., nakoľko je stavebným oddelením, ktoré si plní svoj účel, je funkčné a ktoré nefajčiarov prítomných v nefajčiarskej časti prevádzky v zákonodarcom zamýšľanom rozsahu a intenzite chráni pred pasívnym fajčením.

8. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

B)

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že:

- sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti opakovane používa argumenty, na ktoré poukázal v žalobe a ku ktorým sa žalovaný už vyjadril vo svojom vyjadrení k žalobe. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia č. OLP/1872/2014 zo dňa 23.07.2014 a preskúmaného rozhodnutia.

- vyjadrenie, že sa jedná o stavebne oddelený priestor, nemožno podľa názoru žalovaného považovať na účely zákona č. 377/2004 Z.z. <. za pravdivé. Vzduchotechnika nie je stavebným oddelením od ostatných priestorov prevádzky. Skutočnosť, že stavba mezanínu bola schválená stavebným úradom nie je pre účely verejného zdravia žiadnym spôsobom relevantná. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/8/2011 zo dňa 14. decembra 2011 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/8/2012 zo dňa 27. februára 2012 dávajú jeho argumentácii jasne za pravdu.

- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/8/2012 zo dňa 27.02.2013 nepovažuje vzduchotechniku za dostatočné stavebné oddelenie v zmysle predmetného zákona. Žalovaný ani príslušný regionálny úrad verejného zdravotníctva preto ani neskúmajú či dochádza k aktívnemu zasahovaniu škodlivých látok do zdravia nefajčiarov.

- úvaha sťažovateľa, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/8/2012 zo dňa 27.02.2012 nie je na jeho prevádzku aplikovateľný, je vo svojej podstate chybná.

10. Navrhol, aby súd napadnutý rozsudok potvrdil.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

11. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa ust. § 1 zákona č. 377/2004 Z.z., v znení účinnom do 19.05.2016 tento zákon upravuje

- a) podmienky ochrany ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch, pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia,
- b) podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak,
- c) podmienky predaja, výroby, označovania a uvádzania tabakových výrobkov do obehu.

Podľa ust. § 2 ods. 4 písm. i) zákona č. 377/2004 Z.z. <., zariadenie spoločného stravovania je zariadenie, v ktorom sa poskytujú stravovacie služby spojené s podávaním pokrmov a nápojov.

Podľa ust. § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. <., zakazuje sa fajčiť v zariadeniach spoločného stravovania okrem tých zariadení, ktoré majú pre nefajčiarov vyhradených najmenej 50 % z plochy, ktorá je stavebne oddelená od časti pre fajčiarov tak, aby do priestoru vyhradeného pre nefajčiarov neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, pričom priestor pre nefajčiarov musí byť umiestnený pri vstupe do zariadenia.

Podľa ust. § 10 ods. 7 zákona č. 377/2004 Z.z. <., orgány verejného zdravotníctva uložia pokutu od 500,- eur do 15.000,- eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ak nezabezpečí dodržiavanie zákazov podľa § 7 ods. 1 písm. b) až i).

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

12. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty sťažovateľovi za porušenie § 7 ods. 1 písm. h) zákona č. 377/2004 Z.z. <. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ust. § 461 S.s.p. dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorej dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne. Vzhľadom na uvedené kasačný súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožnil v celom rozsahu.

13. Prioritne musí kasačný súd vyjadriť súhlas s názorom krajského súdu, že fajčiarska časť v zariadení verejného stravovania sťažovateľa nie je stavebne oddelená od časti pre nefajčiarov tak, aby do priestoru pre nefajčiarov neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov alebo ich dymu a dechtu, alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Ani s opatrením realizovaným sťažovateľom v podobe zabezpečenia odsávacieho zariadenia nie je možné hovoriť o stavebnom oddelení týchto priestorov, pretože sa tam nachádza veľký voľný priestor (nad sklenenou priečkou o výške 1,2 m), ktorý nie je stavebne oddelený od časti pre nefajčiarov.

14. Súd dáva do pozornosti, že ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z.z. vymedzuje, kde je zakázané fajčiť. Podľa písmena h/ citovaného ustanovenia zákona je zakázané fajčiť v zariadeniach spoločného stravovania okrem tých zariadení, ktoré majú pre nefajčiarov vyhradených najmenej 50 % z plochy, ktorá je stavebne oddelená od časti pre fajčiarov tak, aby do priestoru vyhradeného pre nefajčiarov neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, pričom priestor pre nefajčiarov musí byť umiestnený pri vstupe do zariadenia. Ak priestor nie je stavebne oddelený tak, aby neprenikali škodlivé látky z tabakových výrobkov, ide o porušenie zákona. Z vykonanej kontroly je podľa kasačného súdu nesporné, že sťažovateľ stavebne neoddelil fajčiarsku časť od nefajčiarskej. Z toho dôvodu nezabezpečil

ochranu nefajčiarov pred škodlivým vplyvom tabakového dymu a dymu z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Vo vzťahu k námietke, že oddelil fajčiarsku časť od nefajčiarskej časti aj vzduchotechnikou, považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že oddelenie vzduchotechnikou nie je možné subsumovať pod stavebné oddelenie v zmysle zákona č. 377/2004 Z.z.

15. Kasačný súd považuje za nevyhnutné poukázať na to, že Slovenská republika 4. mája 2004 prostredníctvom Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky ratifikovala Rámcový dohovor WHO o kontrole tabaku (FCTC). Cieľom tohto dohovoru je ochrana súčasných a budúcich generácií pred zničujúcimi zdravotnými, spoločenskými, environmentálnymi a hospodárskymi dôsledkami spotreby tabaku a expozície tabakovému dymu prostredníctvom rámca pre opatrenia na kontrolu tabaku, ktoré budú uplatňovať strany na vnútroštátnej, regionálnej a medzinárodnej úrovni s cieľom priebežného a podstatného obmedzovania prevládania užívania tabaku a expozície tabakovému dymu (článok 3). Podľa článku 8 FCTC strany uznávajú, že vedecké dôkazy jednoznačne preukázali, že expozícia tabakovému dymu spôsobuje úmrtia, ochorenia a invaliditu. Každá strana preto prijme a uplatňuje efektívne právne, výkonné, správne, resp. iné opatrenia v oblasti existujúceho vnútroštátneho zákonodarstva podľa vnútroštátneho práva a aktívne podporí prijímanie a uplatňovanie takýchto opatrení na iných úrovniach svojich právomocí, ktoré zabezpečia ochranu pred expozíciou tabakovému dymu na pracoviskách vo vnútornom prostredí, vo verejnej doprave, verejných vnútorných priestranstvách a prípadne v ďalších verejných miestach.

16. Na druhej konferencii zmluvných strán FCTC v júli 2007 sa prijali usmernenia o ochrane pred vystavením tabakovému dymu, ktorých cieľom je pomôcť zmluvným stranám splniť povinnosti vyplývajúce z článku 8 dohovoru. Usmernenia o ochrane pred vystavením tabakového dymu prijaté na druhej konferencii strán dohody FCTC, sú obsiahnuté aj ako príloha Odporúčania Rady o prostredí bez dymu č. 2009/C 296/02, ktoré prijala Rada Európskej Únie 30. novembra 2009 s cieľom, aby jednotlivé členské štáty poskytovali účinnú ochranu pred vystavením tabakovému dymu na pracoviskách vo vnútri budov, verejných miestach vo vnútri budov, vo verejnej doprave, a prípadne aj na iných verejných miestach. V zmysle Usmernenia o ochrane pred vystavením tabakovému dymu by sa vykonávanie článku 8 dohovoru malo riadiť stranami dohodnutými zásadami. Kasačný súd upriamuje pozornosť na prvú zásadu, podľa ktorej ako sa uvádza v článku 8 rámcového dohovoru WHO, predpokladom účinných opatrení na zaistenie ochrany pred vystavením tabakovému dymu je úplné odstránenie fajčenia a tabakového dymu v určitom priestore alebo prostredí na účely vytvorenia prostredia, v ktorom nie je žiadny dym. Bezpečná úroveň vystavenia tabakovému dymu neexistuje a termíny ako prahová hodnota toxicity zo sekundárneho dymu by sa mali odmietnuť, pretože sú v rozpore s vedeckými dôkazmi. Iné prístupy ako prostredia, v ktorých nie je žiadny dym, vrátane vetrania, filtrácie vzduchu a používania vyhradených fajčiarskych priestorov (so samostatnými vetracími systémami alebo bez nich) sa opakovane ukázali ako neúčinné a existujú presvedčivé vedecké a iné dôkazy, že technické prístupy neposkytujú ochranu pred vystavením tabakovému dymu.

17. Vo svetle uvedeného, ak sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že ako vzduchotechnika, tak aj sklenená priečka po obvode galérie vo výške 1,2 metra zabráňujú škodlivým látkam z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu, alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, aby prenikali do priestorov vyhradených pre nefajčiarov, tak podľa názoru kasačného súdu táto námietka, aj vzhľadom na uvedené závery v Usmernení o ochrane pred vystavením tabakového dymu, neobstojí. Na podporu tohto tvrdenia kasačný súd zdôrazňuje, že v prílohe Odporúčania Rady o prostredí bez dymu sa výslovne uvádza, že neexistuje žiadna bezpečná úroveň vystavenia sekundárnemu dymu a ako už uznala konferencia strán v rozhodnutí FCTC/COP1 (ktorej členom je aj Slovenská republika), technické prístupy, ako napríklad vetranie, výmena vzduchu a použitie vyhradených priestorov pre fajčiarov, nechránia pred vystavením tabakovému dymu. Taktiež zo záznamu z kontroly zo dňa 07. októbra 2013 je zrejmé, že „v predmetnom zariadení sa fajčí na galérii, ktorá nie je plne oddelená od priestoru pre nefajčiarov iba zníženou cca 1,2 m vysokou sklenenou priečkou, teda nie do výšky stropu ani nie úplne od podlahy...“ Nakoľko v preskúmvanej veci oddelenie priestorov nezabraňuje absolútne prenikaniu škodlivých látok z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie do priestoru pre nefajčiarov, súd túto námietku vyhodnotil

ako nedôvodnú.

18. Sťažovateľ opakovane namieta, že v zákone nie je detailne ustanovené, akým spôsobom sa má fajčiarska časť od nefajčiarskej časti stavebne oddeliť. Presná špecifikácia technického riešenia stavebného oddelenia, ktorá podľa sťažovateľa absentuje v zákone, by bola pre prevádzkovateľa obmedzujúca a možno v niektorých prípadoch aj neuskutočniteľná, a preto diskriminujúca. I keď zákon č. 377/2004 Z.z. <. bližšie nedefinuje pojem "stavebne oddelený priestor", je potrebné tento pojem vnímať v kontexte právnej úpravy predmetného zákona. Stavebne oddelené priestory môžu byť napr. priestory stavebne oddelené pevnou priečkou alebo inou než pevnou priečkou, ktorá však absolútne zabráňuje prenikaniu škodlivých látok z tabakových výrobkov alebo z ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie, do nefajčiarskych priestorov, čo v preskúmvanej veci nie je splnené.

19. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inšancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol. Námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu vyhodnotil kasačný súd rovnako za nedôvodnú aj s poukazom na to, že samotným zákonodarcom bola vytýčená podmienka stavebného oddelenia fajčiarskeho a nefajčiarskeho priestoru aj z dôvodov nereálnosti presného zisťovania prenikania kontaminovaného vzduchu medzi priestormi, nakoľko absencia kontaminácie musí byť v takomto prípade absolútna s nulovou neistotou merania a vylúčením akýchkoľvek vonkajších vplyvov.

20. Záverom kasačný súd dodáva, že v zmysle ústavných princípov (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) pod ustálenou rozhodovacou praxou je nutné chápať aj doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu vykonávanú podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Kasačný súd rovnako ako krajský súd a žalovaný považuje za nevyhnutné poukázať na rozhodnutia najvyššieho súdu týkajúce sa obdobnej problematiky, potvrdzujúce vyššie uvedené závery: rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/8/2011 zo dňa 14.12.2011, rozsudok sp. zn. 6Sžo/8/2012 zo dňa 27.02.2013, rozsudok sp. zn. 7Sžo/27/2016 zo dňa 28.03.2018.

21. Kasačný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti konštatuje, že s právnymi námietskami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

22. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal, nakoľko nezistil existenciu zákonného dôvodu na ich priznanie (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

23. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.